

Trygg: Heming Olausen, leder i Nei til EU, karakteriserer neisidens ledelse som betryggende.

FOTO: SCANPIX

* EU-MÅLING

Like langt etter ti år

Et tiår med EU-målinger i Nationen har gitt sine svingninger, men ingen av sidene har vært over 56,7 prosent og ingen under 32,8.

Sida april 2000 har Nationen brakt månedlige meningsmålinger, utført av Sentio.

I grove trekk var nei-sida størst fra midten av 2000 til sensommeren 2002.

Fra september 2002 til mars 2005 var ja-sida størst, med unntak av et par sommermåned i 2004. Siden mars 2005 har nei-sida vært størst, med varierende margin.

Sin beste måling hadde nei-sida i juni 2001, med 56,7 prosent.

Ja-sida var størst i mai 2003, med 51,9 prosent oppslutning. Bunnpunktet til nei-sida var i januar 2003 da 34,1 prosent ville stemt nei. Ja-sidas laveste oppslutning var i november 2008, da de hadde 32,8 prosent.

For månedene mars, juni, juli, oktober og desember 2002 mangler det statistikk. Kvartalstallene for disse årene er regnet ut fra de månedstallene som finnes.

For januar i år er resultatet 49,7 prosent for nei-sida (opp 0,5) og

36,9 prosent for ja-sida (tilbake 1,9).

- Betryggende

Heming Olausen, leder i Nei til EU, karakteriserer dagens ledelse som betryggende.

- Det er det relative forholdet mellom ja og nei-sida som er det viktigste for oss. Cirka 13 prosent forsprang er jo veldig betryggende, og det er sånn det har vært i omtrent fem år nå, sier han.

For Olausen er det ikke så farlig at forspranget ikke øker videre.

- Det er ikke noe spesielt poeng for oss å dra i fra. Jeg oppfatter det som at strategene på ja-sida har det klart for seg at de trenger et varig ja-forsprang før de tør å prøve seg på den tredje søknaden.

Tall som dette gjør at de ikke tør å røre spørsmålet.

Perioden før, da ja-sida ledet, tror han hadde årsaker som ikke kommer tilbake.

- Det handlet om øst-utvidelsen og da klarte EU å selge seg som et solidaritetsprosjekt. Men det fikk et alvorlig skudd for byggen da Frankrike og Nederland sa nei til grunnlovstraktaten, og siden det har EU vært næringslivets løpegutter.

Tror på evaluering

Europabevegelsens leder, Paal Frisvold, kommenterer endringen fra desember til januar med at dette går opp og ned fra måned til måned.

Men for å ta igjen forspranget nei-sida har hatt i snart fem år,

tror han EØS-utvalget kommer til å bli viktig.

- Når folk får vite hva EØS-avtalen går ut på, vil de begynne å tenke seg om. Vi tror den prosessen vi går inn i nå vil bidra til å få fakta på bordet, og at en bredere del av befolkningen begynner å interessere seg for vårt forhold til omverdenen, sier han.

Frisvold sier det er krevende å kappe inn forspranget til nei-sida.

- Etter hvert som EU blir større blir det mer komplisert å forholde seg til, og dermed mer komplisert å formidle. Og så lenge ting går veldig bra hjemme, blir det dessverre en mangel på fokus. Og det skal vi gjøre noe med, sier han.

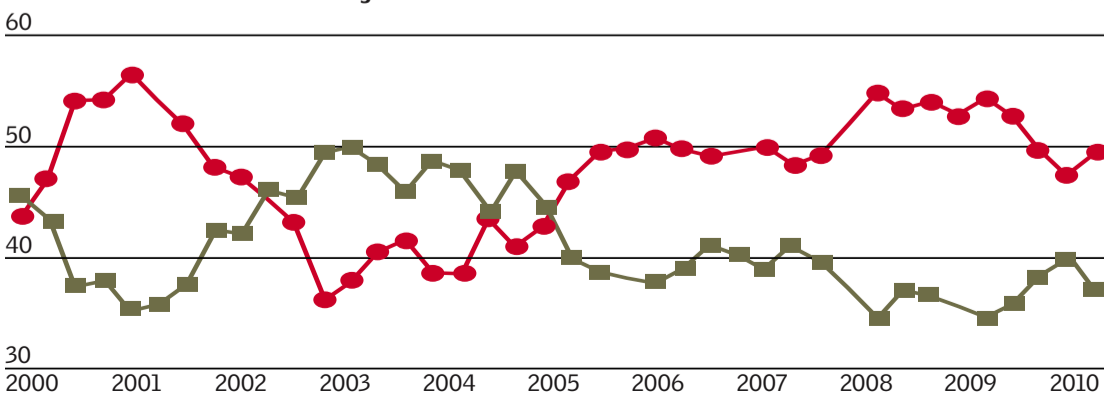
ANDERS ELTVIK

anders.eltvik@nationen.no

Fakta

10 år med EU-målinger

For månedene mars, juni, juli, oktober og desember 2002 mangler det statistikk. Kvartalstallene for disse årene er regnet ut fra de månedstallene som finnes.

Evalueringa starter i dag

Klokka 13 i dag starter utvalget som skal evaluere EØS-avtalen sitt arbeid. Leder Fredrik Sejersted gleder seg til å komme i gang.

Medlemmene i EØS-utvalget samles i Oslo klokka 13 i dag. Stedet er et møterom på juridisk fakultet på Universitetet i Oslo.

- Da samler vi oss, slår klubba i bordet og sier «nå er vi i gang!» Og det ser jeg fram til, sier lederen av utvalget, jusprofessor og leder av Senter for Europarett, Fredrik Sejersted.

Utvalget har 12 medlemmer, og dette blir første gang det samles.

- Vi skal møtes i fire timer, der vi hilser for første gang og legger opp det videre arbeidet, sier Sejersted.

Hans foreløpige plan er å samles over to dager.

- Vi skal diskutere hvor ofte vi skal ha møter, men jeg kommer først og fremst til å legge opp til todagerssamlinger med overnatting, kanskje en tre-fire hvert halvår. Det er mer effektivt enn dagsmøter i Oslo. Senere ser vi for oss å samles andre steder i landet, slik at vi kan kombinere det med seminarer eller folkemøter, sier han.